

sygn. akt. V K 24/18

PR 1 Ds 1635.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

przy udziale prokuratora Michała Misiora

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2018 r. sprawy:

M. B.

syn T. i G.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 13.08.2017 r. w S. na ul. (...), działając publicznie z oczywście błałego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, znieważył grupę ludności pochodzenia arabskiego oraz muzułmanów z powodu jej przynależności etnicznej i wyznaniowej umieszczając na elewacji budynku napisy o treści wulgarnej tj. o czyn z art. 257 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego M. B. za winnego popełnienia zarzuconego mu przestępstwa i za jego popełnienie, na podstawie art. 257 kk w zw. z art. 57a § 1 kk, wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk, wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby,

III. na podstawie art. 57 a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie 1500 (tysiąca pięciuset) zł,

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. , Nr 49 poz. 223 ze zm.), opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) zł.

sygn. akt V K 24/18

UZASADNIENIE

M. B. w dniu 13 sierpnia 2017 r. na elewacji budynku wielorodzinnego przy ul. (...) w S., w obecności przechodniów, namalował napisy „j. (...) A. (...)”, „A. (...)”, (...).

Dowód: fotografia k. 4, 51

oględziny k. 6-7

zeznania B. W. k. 8-9

zeznania A. B. k. 16

zeznania J. K. k. 43

wyjaśnienia oskarżonego k. 57-58, 70-72

M. B. ma 29 lat, jest bezrobotny, nie ma dzieci, nie założył rodziny. Utrzymuje się z oszczędności.

Dowód: dane o oskarżonym k. 59

informacja K. k.75

Wina i sprawstwo oskarżonego nie budziły wątpliwości sądu. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał okoliczności jego popełnienia. Jego wyjaśnienia były zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z załączoną dokumentacją fotograficzną.

Oskarżony znieważył grupę ludności pochodzenia arabskiego oraz muzułmanów z powodu jej przynależności etnicznej i wyznaniowej. Słowa, których użył mają znaczenie znieważające. Analizując ich treść należy mieć na uwadze, że zniewagę mogą stanowić rozmaitego rodzaju zachowania, których wspólną cechą jest to, że wyrażają pogardę dla godności drugiego człowieka. Środki wyrazu, jakie zostały przez sprawcę do tego użyte, są obojętne. Znieważające zachowanie może zatem przybrać postać słowną (posłużenie się wulgarnym słownictwem), być wyrażone za pomocą rysunku (np. karykatura), symboli, znaków albo innego rodzaju środka przekazu (film, fotografia) czy też gestu, który wyraża brak szacunku wobec drugiej osoby (por. Wróbel Włodzimierz (red.), Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Część II. Komentarz do art. art. 212-277d, Opublikowano: WKP 2017). Oczywiście jest, że słowa użyte przez oskarżonego wyrażały pogardę i brak szacunku. Oskarżony skierował je wobec osób narodowości arabskiej oraz wobec osób wyznających religię islamu ze względu na ich przynależność. W ten sposób wyczerpał znamiona czynu zabronionego opisane w art. 257 kk.

Czyn oskarżonego kwalifikować należało, jako występki o charakterze chuligańskim (art. 115 § 21 kk). Zaistniałe przestępstwo było umyślnym zamachem na porządek publiczny. Do przypisanych zachowań doszło publicznie (w obecności innych osób) i bez powodu, a ponadto zachowanie to było przejawem rażącego lekceważenia porządku prawnego.

W ocenie Sądu czyn przypisany oskarżonemu charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Nienawiść rasowa i religijna stanowi podłoże najbardziej tragicznych wydarzeń w historii. Oskarżony nie tylko znieważał wymienione osoby ale również podżegał do wyrządzenia im krzywdy (zapis odnoszący się do Arabów). Jego zachowanie miało charakter chuligański, a oskarżony nie miał najmniejszego powodu by je popełnić.

Dyspozycja art. 57 a § 1 kk nakazuje wymierzenie kary przewidzianej w części szczególnej ustawy i wyklucza stosowanie art. 37 a kk, o co wnioskował prokurator.

Sąd uznał, że adekwatną karą do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu będzie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu tak ukształtowana kara pozwoli na wpojenie oskarżonemu podstawowych norm społecznych, takich jak konieczność przestrzegania porządku prawnego. Będzie ona czynnikiem odstraszającym oskarżonego oraz ewentualnych naśladowców jego zachowania od popełniania podobnych czynów. Ponadto kara ta pozwoli na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, przekona o nieuchronności kary za popełnione przestępstwo, sprawiedliwej reakcji sądów oraz umocni pożądaną w społeczeństwie postawę poszanowania prawa.

Sąd uznał za zasadne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, od którego przebiegu zależeć będzie wykonanie orzeczonej kary. W ocenie Sądu okres ten stanowić będzie dla oskarżonego przestrożę, a sama groźba ewentualnego wykonania kary będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, w szczególności w zakresie zapobieżenia popełnieniu przez niego kolejnych przestępstw.

Z uwagi na przypisanie oskarżonemu występkę chuligańskiego orzeczono obowiązkową nawiązkę, której rozmiar ustalono w oparciu o analizę możliwości zarobkowych oskarżonego.

Kierując się ogólną regułą odpowiedzialności za wynik postępowania i uwzględniając możliwości zarobkowe oskarżonego, na podstawie art. 627 Kpk i art. 2 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.), Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 120 zł.